

ŠKOLSKÝ ROK 2011/2012 V ŠKOLSKOM KLUBE DETÍ

V našej ZŠ s MŠ funguje jedno oddelenie ŠKD, ktoré v tomto školskom roku navštevovalo 25 detí. Výchovno - vzdelávací proces v ŠKD sa riadi Školským výchovným programom: „My sme dobrí kamaráti.“

Náš ŠKD nie je iba pokračovaním školského vzdelávania. Máme záujem na tom, aby deti efektívne využívali svoj voľný čas. Snažíme sa deťom poskytnúť priestor pre oddych a relax, pomáhať im realizovať sa v činnostiach, ktoré ich zaujímajú, podporovať ich tvorivosť a najmä učiť deti aktívne oddychovať.

Inak tomu nebolo ani v tomto školskom roku. Okrem tradičných aktivít, ako sú napr. tvorba rôznych výtvarných prác, besedy a výroba darčiek v rôznych príležitostiach (Vianoce, Valentín, Deň matiek), sme si tento rok spestrili aj viacerými zaujímavými akciami.

Možno ste si koncom októbra minulého roku všimli zástup detí so svetielkujúcimi lampiónmi, ako za starých čias. Bol to náš „družinársky“ Halloweeny lampiónový sprievod, ktorému predchádzalo popoludnie spojené so strašidelnými príbehmi, varením čarovného elixíru, výrobou múmií, čiže vlastne poriadnou, pre náš kraj netradičnou Halloweenskou párty.

Zato tradične sme si pripomenuli Mikuláša a na najkrajšie sviatky v roku sme sa pripravili Vianočnými trhmi.

MDD - sviatok všetkých detí sme oslávili „Cestou za pokladom,“ kde sme pomocou veršovaných indícií hľadali poklad v celom areáli školy. Po jeho úspešnom vypátraní nás ešte čakala smajlíková torta aj s ohňostrojom.

Na záver školského roku, v čase školských výletov, si aj „družinári“ užili ten svoj. Náš výlet dostal názov „Po gotickej ceste“, pretože sme počas neho obdivovali krásny drevený most a historické budovy v neďalekej dedinke Štefanská Huta. Potom nás už čakala grilovačka a množstvo pohybových a loptových hier.

Zo všetkých aktivít a činností v tomto školskom roku máme množstvo fotografií, a tak vzniklo CD, ktoré ako darček na rozlúčku pred prázdninami dostal každý žiak nášho ŠKD.

Myslím si, že deti náš Školský klub navštevujú ozaj rady a všetky sa s chuťou zapájajú do našich činností.

Tak poďme si teraz oddýchnuť, načerpať síl a v septembri sa opäť zviať, možno aj s novými „družinármi“. Tešíme sa na Vás!

Dana Medvecová
vychovávateľka ŠKD

Teória verzus prax

Nič nespestrí bežný život v škole viac ako exkurzia. Naposledy sme navštívili v Košiciach redakciu denníka Korzár, kde sme sondaovali, ako sa robia noviny. Naša známa redaktorka z Margecian pani Novotná nás ochotne povodila po všetkých oddeleniach redakcie a predviedla nám, ako u nich vyzerá bežný deň. Živo sme si vedeli predstaviť, ako tu stúpa napätie od rannej porady, cez hektické popoludnie, až po večerné predinfarktové stavy. Boli sme priamymi účastníkmi toho, ako sa do najnovšieho vydania zalamujú texty, upravujú titulky a fotografie. Trochu sme závideli redaktorom, že ich príspevky ešte kontrolujú jazykoví korektori, či sa náhodou počítačový škriatok nehral s ich textami. Zhodli sme sa na tom, že najatraktívnejšiu prácu majú v športovej redakcii. Veď kto by nechcel s mikrofónom spovedať slávne športové hviezdy? V suteréne sme videli, ako sa sádzajú a tlačia zlaté písmená na čerstvo zviazané diplomové práce aj obrovský tlačiarenský stroj. Ten štaruje až v nočných hodinách, aby si ľudia ako čerstvé rožky mohli ráno kúpiť čerstvé noviny. Keď sme videli tie obrovské kotúče novínového papiera ako toaletáky pre

obrov, pochopili sme, prečo si dávajú redaktori taký pozor na preklepy. Zastavenie takéhoto kolosu je nákladné a ozaj výnimočné. Na pamiatku sme si z tlačiarne odnášali olovené štočky so svojimi menami.

V Technickom múzeu nás čakala dobrodružná cesta životom Leonarda da Vinciho plná jeho objavitelských snov a plánov. Boli tu vystavené drevené modely dovezené z Talianska, ktoré boli zhotovené podľa jeho nákresov. Obdivovali sme jeho tank, kušu, delo, bicykel, robota, lis, rogal, krídla, žeriav, guľčkové ložiská, ozubené kolesá, zavlažovacie čerpadlo, most, žeriav, šliapacie plavidlo, vlhkomer, smerovač vetra, ozubenú tyč, zotravník, lietajúce stroje a reprodukcie známych obrazov, o ktorých sme sa už učili. Najviac sme sa zdržiavali v zrkadlovej sieni a nevedeli sme sa na seba vynadiť v nekonečnom množstve zrkadiel. Autori výstavy sa asi spikli s učiteľmi, lebo na záver nás čakal test. Pre tých, ktorí počúvali výklad lektora, boli otázky ľahké a možnosť výhry nám dodala chuť do riešenia úloh.

Dominika Szilágyiová a kol. ,
VIII. A

V Kojšove nám bolo super...

Na 6. jún 2012 tak skoro nezabudneme! Práve v tento deň, v stredu, sa konal náš školský výlet, ktorý zorganizovala naša triedna pani učiteľka Eva Mrázová v spolupráci s lesnou pedagogičkou, tetou Marienkou Oberhauserovou, ktorá pracuje v štátnom podniku „Lesy SR, š.p. Odštepny závod Košice, a tiež s ujom Jožkom Oberhauserom, ktorý je zamestnaný v podniku „Mestské lesy Košice a.s. - Polesie Kojšov.“ Pomocnú ruku nám podal aj ich syn, Kristián Oberhauser - študent Technickej univerzity vo Zvolene.

Vyrazili sme ráno o 8:00 hodine autobusom SAD do dedinky Kojšov. Navštívili sme miestny gréckokatolícky kostol, ktorý v Kojšove stojí už 200 rokov a veriaci sa v ňom často modlia v staroslovienskom jazyku. Miestny pán farár nás už čakal na kostolnom dvore, milo nás privítal a ochotne nás previedol krásnym, pozláteným a zaujímavým vymalovaným kostolom. Zodpovedal nám na všetky naše zvedavé otázky. Z veľkého kostola sme sa presunuli do menšieho kostola, kde sa chodia modliť pravoslávni veriaci. Tam nás už čakala milá teta, ktorá nám, malým zvedavcom, umožnila nahliadnuť všade, kde sa len dalo...

Teta Marienka, ujo Jožko a Kristián nás čakali na dvore pred kanceláriou „Polesia“. Všetci sme dostali menovky, zelené šiltovky a drevené medaily na krk. Na dvore sme sa zahrli zaujímavú a poučnú hru s názvom „Zachráňme našu planétu Zem“. Po hre sme sa presunuli do lesíka za Kojšovom, ktorý domáci nazývajú „Arizóna“. Pod prístreškom sme si čo-to zajedli a teta Marienka nás pozvala do „slepej karavány“. Všetci sme mali zviazané oči a mali sme uhádnuť, po čom práve kráča. Jednou rukou sme sa pridržovali lana a druhú ruku sme podali pani učiteľke alebo Kristiánovi. Kráčali sme po kôre stromov, lístí, po slame, ihličí a ma-

chu. Bolo to napínavé i zábavné zároveň. Po „karaváne“ nám teta Marienka predstavila veľa vtáčikov - všimli sme si ich sfarbenie a počúvali zvuky, ktorými sa ozývajú. Každý z nás dostal malého keramického vtáčika, ktorého sme si vymaľovali podľa predlohy na plagáte, kde boli odfotené naše spevavce. Vtáčiky sa nám všetkým vydarili. A kým ich vysušali slnečné lúče, zahrli sme sa pohybovú hru „Netopier a motýle“. „Netopier“ sa so zviazanými očami, len podľa sluchu, snažil chytiť „motýle“, ktoré „lietali“ okolo neho. Hra sa nám veľmi páčila. Kým sme „poletovali“, ujo Jožko s Kristiánom už pre nás pripravovali drevené puzzle. Pozvali nás k stolu, aby sme spoločnými silami poskladali dreveného diviaka, medveďa, kačku, ježka i motýľa. A pretože sme šikovní druháci, skladanie nám išlo od ruky. Nastal čas pre poslednú úlohu. Všetci sme dostali malé darčeky: farbičky, ceruzky s gumou, ceruzky s krtkom i zajkom, malý zelený drevený stromček, pexeso s lesnými zvieratkami a rastlinami, informačné letáky o prírode... Teta Marienka nám darovala i veľkú sadu semien listnatých a ihličnatých stromov, ktoré môžeme použiť ako dobrú pomôcku na vyučovaní prírodovedy. A farbičkami sme si nakreslili na drevenú medailu najkrajší zážitok z nášho výletu...

Na ceste z lesa sme si z loptichov robili slnečníky, padáky i klobúky. Pozorovali sme chrobáčky, motýle i lienky a načúvali spevu vtákov. Na dvore „Polesia“ sme si ešte vyskúšali trúbenie do lesného rohu a s ujom Jožkom sme otkali vrbové pišťalky. Výlet sa nám vydaril a všetkým sa nám veľmi páčil. Odniesli sme si domov mnoho krásnych zážitkov, na ktoré budeme ešte dlho spomínať...

Žiaci II.A triedy
a triedna uč. Eva Mrázová

Foto:
Ing. Mária Oberhauserová

